

SLOVENSKI NAROD.

Izbaja vsak dan zvečer, izimši nedelje in praznike, ter velja po pošti prejemati za avstrijsko-ogerske dežele za vse leto 15 gld., za pol leta 8 gld., za četrt leta 4 gld., za jeden mesec 1 gld. 40 kr. — Za Ljubljano brez pošiljanja na dom za vse leto 13 gld., za četrt leta 3 gld. 30 kr., za jeden mesec 1 gld. 10 kr. Za pošiljanje na dom računa se po 10 kr. za mesec, po 30 kr. za četrt leta. — Za tuje dežele toliko več, kolikor poština znaša.

Za oznanila plačuje se od četiristopne petit-vrste po 6 kr., če se oznanilo jedenkrat tiska, po 5 kr., če se dvakrat, in po 4 kr., če se trikrat ali večkrat tiska.

Dopisi naj se izvolé frankirati. — Rokopisi se ne vračajo. Uredništvo in upravištvu je v Ljubljani v Frana Kolmana hiši, „Gledališka stolba“.

Upravištvu naj se blagovolijo pošiljati naročnine, reklamacije, oznanila, t. j. vse administrativne stvari.

Vabilo na naročbo.

Slavno p. n. občinstvo uljudno vabimo na novo naročbo, stare gospode naročnike pa, katerim bo potekla koncem meseca naročnina, prosimo, da jo o pravem času ponové, da pošiljanje ne preneha.

„SLOVENSKI NAROD“

velja za Ljubljanske naročnike brez pošiljanja na dom:

Za vse leto	13 gld. — kr.
„ pol leta	6 „ 50 „
„ četrt leta	3 „ 30 „
„ jeden mesec	1 „ 10 „
Za pošiljanje na dom se računa 10 kr. na mesec, 30 kr. za četrt leta.	

S pošiljanjem po pošti velja:

Za vse leto	15 gld. — kr.
„ pol leta	8 „ — „
„ četrt leta	4 „ — „
„ jeden mesec	1 „ 40 „

Upravištvu „Slov. Naroda“.

„Kmetijski domovi“.

II.

×. Kjer se smejo kmetijska zemljišča prosto razkosavati in po parcelah prodavati, tam propada in mora propadati kmetijski stan; kajti na mesto kmetij s tolikim zemljiščem, da se more na njih saj jedna rodbina živiti, stopajo s časom pritlikova kmetišča, k katerim spada le še jeden ali dva orala zemlje in morda še ta ne okolu hiše, ampak v oddaljenih koscih.

Ako se tedaj hoče rešiti na kmetij, kar se še da, mora se pred vsem vsako daljno razkosanje kmetijskih zemljišč zabraniti, ob enem pa tudi skrbeti, da se iz pritlikovih kmetij s časoma napravijo taka, da bodo zadostovala za jedno rodbino. S tem problemom se že mnogo let pečajo na Nemškem, na Angleškem in Francoskem in vsi spoznajo, da bi se ga morali resno lotiti, pa se prav ne upajo, le praktični Amerikanci so ga že zdavnaj po svoje rešili. Vse severno-amerikanske države so si dale posebne zakone o kmetijskih domovih (The Homestead-Laws), po katerih se taka kmetišča, ki

so vpisana mej kmetijske domove, ne smejo zadolžiti, ne razkosati, niti eksekutivno prodati.

Na Nemškem dozda še neso tako daleč segali z obvezanjem kmetij, ampak so le v nekaterih deželah, na primer na Hanoveranskem dedno pravo na kmetij tako uredili, da se mora po smrti lastnika, ako ne napravi posebne oporoke, celo kmetišče jednemu dediču izročiti. Na Pruskem, Bavarskem in Wirtemberskem pa je še po starih zakonih zabranjeno, kmetije razkosavati, na Bavarskem celo pod globo 100 do 1000 gld.

Agrarno vprašanje je tudi v Avstriji nujno postalo, odkar se hipotekarni dolgovi na kmetij od leta do leta množe in se vsako leto na tisoče kmetij eksekutivno prodajo, pri čemer se le malokdaj toliko skupi, da bi se hipotekarni dolgovi poravnali. Ako ostane kmetija v kmetijskih rokah, če prav v družih, je še dobro; če pa kmetijo kupi tak upnik, kateri jo razkosa, zgubljen je s tem zopet jeden kmetijski dom.

Zato se vedno bolj misli na take naprave, s katerimi bi se zaprečilo razdrobljenje kmetij in omejila sloboda kmetijskim lastnikom, prodavati parcele in kose od grunta po svoji volji. Jedna teh naprav bi bilo ustanovljenje tako zvanih „kmetijskih domov“; druga, kmetiskemu stanu primerna prenarredba dednega prava. Oboje se naslanja na stare običaje in ima svoj koren v živi tradiciji naroda. Zadruga, ki je menda pri vseh arijskih narodih bila prvotna pravna naprava, ohranila se je pri Slovanih še do novejšega časa in tam, kjer je ponehalo združeno življenje, kakor pri nas Slovencih, ostalo je pravno prepričanje, da je kmetišče, to je poslopje in grunt ali zemlja, nerazrušljiva celota, upravo lastnina dotične rodbine, v kateri se ima kot celota podedovati. Ako se tedaj misli na kmetijske dome, se s tem nič novega ne ustvarja, ampak išče zveze tam, kjer je bila po nepremišljenih zakonih pretrgana.

Kaj je tedaj „kmetijski dom“ (Heimstätte)? — Kmetišče s hišo, gospodarskim poslopjem in toliko zemlje, da se mora s svojim kmetijskim delom na njem živeti vsaj rodbina petih členov. Da se ohrani tako kmetišče svojemu namenu, rediti jedno rodbino, treba je tacihi zakonskih določeb da se kmetišče ne

sme razkosati, le do neke mere zadolžiti in le v izrednih slučajih eksekutivno prodati, se ve da, le kot celota in pod tem pogojem, da tudi kupec zemljišča ne sme prodajati od hiše.

Kmetijski dom mora tedaj v celoti prehajati od starišev na sina ali hčer in da dedič, kakor se zdaj navadno godi, ne bo imel takoj pri prvem nastopu sodedičem neprimerne deleže izplačati, se ne bode smela kmetiji nastaviti kakeršna si bode visoka cena, ampak zakonito določiti, kolika sme biti najvišja cena v primeri k čistemu dohodku ali gruntnemu davku. Poslopjs, kolikor jih je za kmetovanje treba in fundus instructus se pri cenitvi ne bi smela uštevati. S tem bi morda včasih sodediči bili prikrašani, ako se pa pomisli, da se tako ohrani za celo rodbino dom, kateri bo ob času sile gotovo pribežališče za vse rodbinske člene, je škoda za sodediče le navidezna, tembolj, ker je dokazano, da bratje in sestre svoje deleže, katere izterjajo od lastnika, le preradi kmalu zapravijo. Potem je lastnik silno zadolžen, njegovim sodedičem pa deleži prav nič neso zalegli.

Domosed (Heimstätten-Besitzer) bo sicer imel pravico, da prodajo prostovoljno svoj kmetijski dom, vender le tacemu kupcu, kateri bo v stanu namenu kmetiskega doma ustrezati. Zadolžiti kmetijski dom pa bo smel le do neke gotove meje, katera naj ne preseže polovične vrednosti. V Ameriki se dolgovi na kmetiske dome ne smejo intabulirati, kako pa potem s kreditom, ako lastnik denarja potrebuje? Kdor je znan kot pošten, priden in zanesljiv mož, ima v sili dovolj personalnega kredita, kakor ga ima obrtnik in trgovec brez vsake intabulacije. Kdor pa potrebuje večjih svot, kar pa je za kmeta že začetek konca, dobil jih bode, dokler sega varnost prve polovice njegovega imetja. Da bi se pa več dolgov delalo, je boljše, da se pravočasno zabrani, ker le vodi do pogina kmetije.

Kmetijski domovi bi bili nekako podobni fidejkomisom, od katerih se pa bistveno v tem ločijo, da pri njih ne gre za ohranitev jedne in iste rodbine na posestvu, ampak le za ohranitev gruntne celote, sploh za jedno rodbino. Kajti eksekutivna prodaja kmetiskega doma se ne more tako omejiti, da bi se sploh ne mogla vršiti, ampak le toliko, da

LISTEK.

Knez Serebrjani.

(Ruski spisal grof A. K. Tolstoj, poslovenil I. P.)

(Dalje.)

VIII. Poglavje.

Pir.

V velikej z dveh stranij razsvetljenej dvorani stale so v treh vrstah mej uzorno pomalanimi stebri dolge mize. V vsakej vrsti je bilo deset miz in vsaka miza je bila pogrtna za dvajset ljudij. Za carja, carjeviča in intimnejše carjeve ljubljence stale so posebne mize na konci sobane. Za goste bile so pripravljene dolge z baržunom in suknom pogrtnene klopi, za carja pa visok krasno izrezan naslonjač, olepšan z grozdi iz biserov in demantov. Dva leva bila sta namesto nog, a za naslonilo bil je dvoglavi orel z razprostrtima perutama, ki je bil polzlačen in pobarvan. V sredi sobane stala je ogromna, štirivoglata miza, ki je bila narejena iz hrastovih desk. Močne so bile deske in stružene noge, kajti morale so nositi celo goro zlate in srebrne posode. Tu so bile tase, katere so jedva mogli štirje možje

uzdigniti za lepo izdelane ročaje, težki vrči in kupice, vse posute z biserji, skledje razne velikosti z urezanimi podobami, kozarci, kupi novejih jajec, turovi rogovi, okovani z zlatom. A mej skledami in vrči stale so zlate kupe čudne podobe, predstavljajoče medvede, leve, peteline, pave, žrjave, nosoroge in noje. Vse te težke skledje, vodne posode, vrči, kozarci, zajemalke, zveri in ptice bile so naložene, kakor kako klinasto zidanje, in vrh se je skoraj dotikal stropa. Spodobno prišla je v sobano tolpa carskih dvornikov, in usleda se po klopih. Na mizah še tedaj razen solnic, popernic, in očetnic ni bilo nobene posode, a od jedij bila je samo skleda hladnega mesa na olji, slane kumare, češplje in kislo mleko v lesenih čašah.

Opričniki so se useli pa neso začeli jesti, čakali so carja.

Na to so paroma prišli stolniki v sobano in ustopili se pri carskem naslonjači, za njimi prišla sta dva višja dvornika in višji točaj.

Nazadnje so zagromele trombe in oglasili se dvorni zvonovi, in z medvedovimi koraki prišel je v dvorano sam Ivan Vasiljevič.

On je bil visok, postaven in širokopleč. Dolga njegova suknena obleka, olepšana z raznimi uzorci,

bila je obrobljena doli po prerezu in ob krajih z biserji in dragocenimi kamni. Dragoceni emailjiran vratni lišp krasile so podobe Odrašenika, Matere božje, apostolov in prorokov. Velik, lepo izdelan križ visel mu je na zlatej verižici na vratu. Visoki napetniki rudečih safjanastih čevljev bili so okovani s srebrnimi podkvami. Strašno premeno zapazil je na njem Nikita Romanovič. Njegov pravilni obraz bil je sicer še vedno lep; pa njegove poteze so bile strožje, njegov orlov nos se je še nekako bolj zakrivil, oči so se mu žarile z mračnim ognjem, in na čelu so se mu videle gube, katerih prej ni bilo. Najbolj je osupnilo kneza, da so mu brke in brada skoraj popolnem izpale. Ivan imel je še samo pet in trideset let, pa sodil bi mu jih bil vsak že precej čez štirideset. Izraz njegovega obraza se je bil popolnem spremenil. Tako se spremeni poslopje po požaru. Še so stali zidovi, a vsa olepšanja so odpala, mračna okna kazala so otožni prizor, in v praznih sobah se je naselila nesreča.

Pri vsem tem je Ivanov pogled bil vabljev, kadar se je milostljivo oziral. Njegovo smehljanje očaralo je še te, ki so poznali in obsojevali njegove hudobije. S tako srečno vnanostjo bil je v Ivanu zjedinjen izreden dar zgovornosti. Primerilo se je

je vezana na nekatere pogoje. V Lienbacherjevem zakonskem načrtu se že zahteva, da se kmetišče ne sme pod polovično vrednostjo eksekutivno prodati in taka določba bo gotovo tudi za kmetijske dome obveljala. Zanikernega in zapravljivega gospodarja pa, kakor na fidejkomisu, ohraniti in obvarovati na kmetiskem domu, ni niti v interesu države, niti naroda.

Namen kmetiskih domov je le, da se ohrani neko zdravo jedro kmetijskega ljudstva, katero bode bode z veseljem svojo zemljo obdelavalo, ker ne bode vsak dan strahom trepetalo, da ga upnik sežene od hiše in grunta in katero bode ložje skrbelo za izrejo svojih otrok. Zdravo in krepko kmetisko ljudstvo pa je v sedanjih časih prvi in glavni pogoj razvoja in rasti vsacega naroda. Kajti iz kmetijskega stanu priraščajo najboljše moči vsem drugim stanovom.

Enketa o kmetiskih zadevah, katera bode vsled deželno-zborskega sklepa, kakor smo poročali, po veliki noči v Ljubljani zborovala, bode se tudi s tem velevažnim vprašanjem pečala in do tačas menda že imela podloge za svoje sklepe, ker bo znan zapopadek zakonskih predlogov, katere bo vlada predložila državnemu zboru zastran kmetiskih domov in dednega prava na kmetih.

Politični razgled.

Notranje dežele.

V Ljubljani 29. februarja.

Prestanek sej **državnega zbora** uporabil se je za obravnavo o programu delovanja v tem zasedanju. Novela o pristojbinah, zakon o urejanju duhovenskih plač, šesti oddelek obrtniške novele in zakon o zavarovanju delavcev proti nezgodam pride še v tem zasedanju na vrsto. Državni zbor bode tedaj mnogo dalje trajal, kakor druga leta, zato se bodo pa deželni zbori sklicali še le jeseni.

Ogerski ministerski predsednik predložil je zbornici poslancev postavni načrt o gradnji železnice Metković-Mostar, in ta načrt se je izročil dotičnim odsekom v pretrus.

Vnanje države.

Na obletnico proklamacije **Srbije** kraljestvom pričakuje se obširno pomiloščenje zaradi poslednje ustaje obsojenih. Obsojeni člani centralnega odbora radikalcev pa neki ne bodo pomiloščeni.

Ruski poslanik knez Orlov je odpotoval v Pariz, da izroči predsedniku republike svoje odzvalno pismo. — Dvor zapusti še ta teden Petrograd in se preseli za postni čas v Gačino.

Avstrijski državni mislijo, da ima **nemško-rusko** zблиžanje samo mirovni namen. Rusija je pripravljena v vseh nasprotjih na Balkanu sporazumeti se z Avstrijo, in Nemčija ima nalogo, vselej posredovati. Ako je to res, bila bi vojna nevarnost za dolgo časa odvrnena. Sicer pa to ni verjetno, da bi Rusija bila privolila v kako tako zvezo, ki bi jej vezala roki na Balkanu, kamor so že več stoletij obrnene oči vseh ruskih vlad, in bi jej drugej ne prinašala nikakega donička. Morda pa išče Rusija zato nemškega prijateljstva, da bode varna na zapadu in bode tako ložje urejevala svoje zadeve v srednji Aziji, širila tam svoja zemljišča in odpirala ruske trgovine nova pota. — Predvčeraj o poludne je ruski cesar vsprejel velikega kneza Mihaela in rusko deputacijo. Veliki knez je nagovoril carja in podal mu je carjevo lastnoročno pismo in maršalsko palico z briljanti. Polkovnik Kaluškega polka poklonil mu je v imenu polka spominsko svetinjo v

podobi reda svetega Jurija. — „Sant-Peterburgskija Vedomosti“ obhajajo obletnico bitve pri Bar-sur-Aube, kjer je cesar Viljem dobil red svetega Jurija s posebnim uvodnim člankom, v katerem poudarjajo, da tedaj sklenjeno vojno pobratimstvo je še danes podlaga dobremu prijateljstvu mej nemško in rusko vojsko; prizadevanje, evropskim narodom ohraniti mir, bode vedno trdno vezalo Nemčijo in Rusijo, naj se časi še tako spremenijo. „Novoje Vremja“ tudi poudarja to orožjino bratstvo, in izraža upanje, da se bode ohranilo prijateljstvo mej obema državama, katero želim cesar Viljem in Rusija.

Francoski pomorski minister dobil je brzojavko iz Ha Noj-ja, ki poroča, da je koncentriranje čet končano; vojni material se pa še zbira. Kakor je izvedel časnik „National“ iz Tonkinga, bode se kmalu vzel Bac-Ninh. — Francoska vlada je potrdila nekatere olajševalne spremembe Hueške pogodbe.

Prvi akt **norveškega** ministerskega procesa končal se je s tem, da je sodišče obsodilo ministerskega predsednika Selmera, da mora plačati 18.225 $\frac{1}{2}$ kron globe in izgubi svoje uradno mesto, 24. aprila lanskega leta sklenil je Odelsting vse ministre postaviti na zatožno klop s 53 proti 32 glasom. Član 30. norveške ustave se glasi: „Vsak, kdor ima sedež v državnem sovetu je zavezan svobodno povedati svoje mnenje, katero je kralj dolžen poslušati. Ta pa sme potem po svojem prepričanju odločevati. Ako pa vidi, kateri član državnega sveta, da kraljev sklep nasprotuje državni obliki, obstoječim zakonom ali je škodljiv državi, mora se temu odločno upreti in svoje mnenje dati zapisati v zapisnik. Kdor tega ne stori, o tem se bo mislilo, da je s kraljem istih mislij in je zato odgovoren, ter Odelsting ga sme tožiti pri državnem sodišču.“ Opiraje se na ta član uročila se je zatožba proti ministrom, ki obsega sledeče točke. „1. Ministri so kralju svetovali, da naj ne potrdi sklepa Storthingovskega s 1880. l., da ministri morajo biti navzočni pri Storthingovih sejah, češ da je ta sklep proti ustavi; 2. branili so se, kakor vlada dovoliti društvu „za narodno oboroženje“ svoto, katero je dovolil Storthing; 3. so priporočali kralju le deloma potrditi Storthingov sklep o organizaciji železnične uprave.“ Zdaj je vsa kraljeva rodovina v Kristijani. Kralj je izrečno zahteval, da pride tudi kraljevič naslednik v norveško stolico in se udeleži sej državnega sveta, ki ima neki važne stvari sklepati o notranjem norveškem političnem položaju. V Švediji sedaj državni svetnik Loven vodi regentstvo.

Angleška vlada je srečno prestala vse viharje v parlamentu, če tudi je večina angleškega naroda in članov parlamenta razburjena in nasprotna politiki vlade. Uzrok temu je, da opozicija ni zmogla za vlado. V parlamentu je sicer z ostrimi besedami grajala politiko sedanje vlade, a ni razvila nobenega programa, kako ona hoče delovati v Egiptu, in ravno to je angleški narod pričakoval od nje. Manjka jej pravega voditelja. Ima sicer celo dva, lorda Salisbury-ja v zgornji in Sir Stafford Northcota v spodnji zbornici. Pa teh dveh mož ni noben sposoben prevzeti vlade, poleg tega pa še nesto na svojem mestu. Razburjeni in živi nprav lorda Salisbury-ja ne ugaja lordom in že večkrat je s svojim navdušenjem veliko škodoval, ko bi bil z večjo hladnokrvnostjo dosegel lepe vspehe. Flegmatični Northcote pa ni za vodjo v spodnji zbornici. Njegova nprav ni za boj, manjka mu navdušenja ki bi pouzdignilo poslance. Ko bi ta dva moža mogla svoje role zamenjati, bi morda kmalu spodbila Gladstona. — Angležem rusko prisvojenje Merva začenja napravljati skrbi. Indijski svet se je že posvetoval, da bi angleške čete zasele Kandahar in Herat. Herat posesti se za zdaj ni sklenilo, ker sedanji čas zato ni ugoden, a hočejo se pomnožiti garnizije na zapadnoseverni meji in zasesti Kandahar.

„Standard“ in „Daily News“ sta prinesla dolgi

poročila o Bakerjevem porazu in sklepatu, da ni boječnost egiptovskih vojakov, temveč tudi poveljništvo mnogo krivo. Kapitan v Suakim došlega egiptovskega parnika „Damanhour“ ni hotel ubogati povelja, da bi šel v Trinkitat. Admiral Hevett ga je ukazal dejati v zapor in izročil je povelje ladje dvema svojima poročnikoma.

Ker se je šejk Ahmed Berudi pridružil k Osmanu Digmi, ima ta sedaj 18.000 mož.

Dopisi.

Iz Trsta 28. februarja. [Izv. dop.] Vse je že zdihovalo, kaj da bode, ker je bila v nedeljo in ponedeljek slaba udeležba kočij na Corso, a lepo vreme v torek storilo je, da je bil Corso navadno, ko druga leta velik; mnogo kočij se je vozilo, tudi še precej konfetur razmetalo; štiri maskirane, godbe jedna celo po črnogorskem kraji s slovenskim plesnim redom, so na vseh straneh mesto razveseljevale občinstvo. Mnogo krika in velika gnječa je bila do poznega večera, dokler se ni ljudstvo pozgubilo na plese po raznih gledališčih in dvorinah.

Sokolov maskirani ples pri Monte Verde bil je jako močno obiskan. Bilo je mnogo odličnega občinstva, došlo je mnogo izvanjske in domače gospode, mej njimi bivši minister Črnogore Mašo Verbica s sinom, senator Matanovič in drugi, zadnja dva v bogatej narodnej opravi, mnogo srbskih mladeničev, Tržaških obitelji, skoro vsi naši čitalniški Hrvatje, zastopani so bili sploh vsi tukajšnji slovanški krogi.

Mej odmorom je priljubljeni dr. Andre Longhino, podstarosta, nazdravil „Sokolu“, njegovemu napredku in gostom. Ta gospod je najboljši slovanški govornik v Trstu in hrvaščina mu tako gladko gre iz ust, da ga razume lahko vsak Slovenec, če se tudi s hrvaščino še bavil ni.

Dvorana ni bila nič dekorirana, nego samo društvena začasna zastava je bila razobešena, pa saj dekoracije ni bilo treba, saj so „Sokoli“ v rudečih košuljah, gospodičine s svojimi okusnimi, finimi belimi-modrimi in rosa krili in nežnimi cvetečimi obrazi bile najlepša živa dekoracija.

Kostumiranih je bilo videti par Kinezov, dve Turkinji, jeden okoličan z veliko kosmato kapo (vidrovko), nekaj krasnih okoličank, po štiri Poljakinje, Rusinje in Črnogorke, katere so Kolo plesale, in so bile z gromovitim ploskanjem izzvane, ga ponavljati. Navzočnih je bilo do 500 ljudij, četvorko je plesalo 100 parov. Velika vročina na galeriji odpodila je skoro večino gospode ter pustila mladino do 6. ure zjutraj pri živahnem plesu.

Na pepelnico so pri sv. Ivanu pokopali pusta, čegar pogreba se je udeležilo do 6000 ljudij; krčmarji so bili najbolj veseli; tudi gospodska promenada pri sv. Andreji je bila živahna, mnogo gospode se je vozarilo, pa še več se jih je peš sprehajalo pri lepem spomladanskem dnevu. Tako smo končali letošnji pust.

Na 25. dan t. m. bil je pogreb M. Maserja, majorja in poveljnika 19. lovskega batalijona. Ustrelil se je pred vojaško bolnico v glavo tako nesrečno, da je še štiri dni živel.

Delavsko podporno društvo ima na 9. dan marca svoj redni občni zbor in nove volitve odbora in nadzornikov; večina članov je baje nezadovoljna

celo, da so se najboljši ljudje prepričali, poslušajoč carja, v neobhodnosti njegovih strogih mer in verovali v pravičnost njegovih kaznij, dokler je govoril.

Mnogo slug v baržunastih z zlatom obšitih kaftanih stopilo je pred carja, nizko se mu poklonilo, ter odpravilo se po dva in dva po jedi. Kmalu so se vrnili in prinesli so dve sto pečenih labudov v zlatih skledah.

Serebrjani sedel je nedaleč od carske mize mej zemskimi bojarji, to je, mej takimi, ki neso pripadali k opričnici, a so danes bili vabljeni zbog njih visokega stanu k carskemu obedu. Nekateri iz njih je Serebrjani poznal že pred svojim odhodom v Litvo. S svojega sedeža mogel je videti on carja, in vse, kateri so sedeli pri njegovej mizi. Težko je bilo Nikiti Romanoviču, ko je primerjal Ivana, katerega je zapustil pred petimi leti, z Ivanom, ki je sedel zdaj tu mej svojimi ljubljenci.

Nikita Romanovič se je obrnil k jednemu svojih sosedov, s katerim je bil že prej znan.

— Kdo je ta otrok, ki sedi na carjevej desnici in je tako bled in otožen?

— To je carjevič Ivan Ivanovič, — odgovoril je bojar, in ko je pogledal na vse strani, pristavil

je: — Bog se usmili, in prav nič ni podoben svojemu dedu, zvrget se je prav po očetu, že v mladosti napolneno je njegovo srce z zlobo; od njegovega vladanja nemamo nič dobrega pričakovati!

— A kdo je oni črnooki mladič s tako prikupljivim obrazom, ki sedi na konci mize? Njegove poteze so mi znane, pa ne spominjam se, kje sem ga videl?

— Videl si ga pred petimi leti, knez, zvonil je pri carji; pa visoko se je popel od tistega časa, in se še bo. To je Boris Teodorovič Godunov, priljubljeni carjev svetovalec. Ali vidiš, — nadaljeval je bojar z bolj tihim glasom — ali vidiš onega širokoplečnega rudečelasca, ki je tako divji in neznan, ter obira labuda, ježe obrvi? Ali ga poznaš? To je Gregor Lukjanovič Skuratov-Beljski, pravijo mu Maljuta. On je prijatelj in rabelj carjev. Tu v samostanu postavljen je, Bog mi grehe odpusti, za paraklisijarha. Sodil bi kdo, da car niti koraka ne stori brez njega; a če le reče besedo Boris Teodorovič, zgodi se po njegovej, a ne po Maljutinej volji. — A oni mladenič, kateri je tak kot kaka gospodičina, ki podaja carju vino, je Teodor Aleksejevič Basmanov.

— Ta? — vprašal je Serebrjani, spoznavši

ženskej podobnega mladeniča, čegar vnanjost ga je osupnila na carskem dvorišču, a katerega nepričakovano šalo plačati bi bil on kmalu moral z življenjem.

— Ravno ta! In kako ga ljubi car; brez njega biti ne more; a če je treba vprašati koga za svet, pa ne vpraša njega, a Borisa.

— Da, — rekel je Serebrjani, pogledavši Godunova, — zdaj se ga spominjam. Ali ni bil pri carskih strelcih?

— Tako je, knez. On je bil tudi pri strelcih. Mislil bi kdo, ta služba je neznatna, kako se je mogel pokazati? Pa prigodilo se je, da so se nekdanj zmislili streljati iz loka. Navzoč je bil hanski posel Devlet-Murza. Ta je zadel tatarski klobuk, kateri so natakili na drog kakih sto korakov od carskega stališča. To je bilo po obedu, mnogo vrčev je že šlo okrog mize. In ustal je Ivan Vasiljevič in rekel: — Dajte mi moj lok, jaz ne bodem slabše zadel od Tatarja! — A Tatar se je razveselil: Milostljivi car! rekel je, jaz zastavim tisoč konj, kaj pa ti? — Jaz zastavim mesto Rjazan! rekel je car in ponovil: — Podajte mi lok!

(Dalje prih.)

z dozdanim vladanjem, zato so postale tri stranke, vsaka s svojimi kandidati in svojim predsednikom. Računov ni še na dan, da si bi morali po pravilih 14 dni pred obnim zborom biti razporejeni.

Iz Tržaške okolice 25. februarja. [Izv. dop.] Pred nekoliko leti bilo je v tržaški okolici veliko več narodnega gibanja in življenja, kakor danes. Te so nam potrjevale mnoge veselice, ki so vzbujale in krepile národni duh, mej tem ko zdaj le redko zapazimo kako gibanje, kakor da bi vse narodno delovanje spalo spanje pravičnega. Kje je večja nevarnost národnemu življu, kakor v tržaški okolici? In vendar vse nekako dremlje, kakor da bi bilo omamljeno od laškega duba bližnjega Trsta.

Tržaška okolica je še precej národno vzbujena to mora priznati vsakdo, a neka mlačnost vlada v onih krogih, ki bi morali blagodejno uplivati na daljni národni razvoj. V tem času, ko narodnjaki počivajo, utegne sovražnik sejati luliko mej nje. Nevarnost ni majhna in narodnjaki bi morali z vso marljivostjo in požrtvovalnostjo krepiti národni duh mej prostim ljudstvom, pa tudi med olikanimi okoličani. Naši okoličani imajo zadosti potrebnih močij, napravljati razne zabave s petjem, govori in igrami, katere mnogo pripomorejo k národnemu napredku, le prave navdušenosti za sveto našo stvar jim marsikje pomanjkuje.

Tam, kjer se upajo napraviti tako veselico, kakeršna je bila dne 23. t. m. v Bazovici, je škoda, da so rodoljubi koji so veselico priredili, brez društva, ki bi jih vezalo k skupnemu delovanju. Z veseljem smo sprejeli vabilo v roke, radi smo se udeležili veselice, ker čisti dohodek je bil namenjen ustanovitvi Čitalnice. Prav je tako! Le urno k delu, škoda je zamujati zlati čas!

Prej kakor omenim posamičnih toček veselicega sporeda, naj izrečem toplo zahvalo izurjeni roki gospé Smrdel-ove, v katere hiši se je vršila veselica, da se je toliko potrudila, da je tako okusno ozaljšala dvorano, da bi morala ugajati najbolj finemu okusu.

Petje, najboljšo sredstvo k vzbujanju narodne zavesti, najljubša hrana národnemu življu, izvrševali so domači pevci prav povoljno. Zbori, kakor čveterospevi peli so se v splošno zadovoljnost. V „Jeftejevi prisegi“ je gospodičina, deklamovanka, zadela pravi čut, koji je navdihnil pesnika, da je spel krasno pesen. Ravno tako se je igrala veselo-igra „Zakonske nadloge“ v občno zadovoljnost in jako bi nam vrli igralci in igralke ustregli, da bi nas večkrat iznenadili s kako igro. Da se je zadnja točka — ples — raztegnila do belega dne, bilo je znamenje, da je bil vsakdo zadovoljen z izidom veselice.

Naj še jedenkrat opomnim, da je velika škoda, da bi take moči, kakeršne so se nam pokazale pri tej veselici, ostale „mrtve stvari“. Oklenite se predrage domovine, posvetite v blagor srce jej in dušo! —

P. M.

Domače stvari.

— (Volitve v kranjsko trgovinsko in obrtniško zbornico.) Volitev je včeraj trajala do 6. ure zvečer. Danes se snide volilna komisija zopet ob 6. uri zvečer h konečnej seji, da se določi volilni izid. Vzprejeti bodo kot pravoveljavni le še volilni listi, ki dojdejo po pošti; za Ljubljanske volilce dotekla je volilna pravica včeraj ob 6. uri. Volilna komisija je včeraj volilne listke preštela in pokazal se je sledeči izid: V obrtniškem odseku sta izvoljena narodna kandidata g. J. N. Horak z 1893 in g. Miha Pakič z 1892 glasovi. Nemčurški volilci so jako zmedeno in sami stavili kandidate; ta g. Bilino, oni g. E. Mayer-ja, dasi je bil slednji postavljen od nemčurjev v kupčijem oddelku. V kupčijem oddelku so dobili narodni kandidatje g. Alfred Ledenik 192, g. Josip Lozar 192, g. Ivan Knez ml. 192, g. Fran Kolman 196 in g. Vaso Petričič 196 glasov. Nemčurški kandidati so dobili in sicer: g. Leopold Bürger 59, g. Josip Kordin 58, g. Emerich C. Mayer 61, g. Mathäus Treun 60 in g. Josip Zenari 60 glasov. Natezanje generala en chef nemčurske agitacije g. Karola Luckmana je bilo tedaj brezuspešno, kajti doseženi rezultat je jako popleven. Seveda viteza Vestenecka ni. Opomniti je, da se je zavrglo v kupčijem in obrtniškem oddelku nad sto glasov ženskih, volilk, katere so svoje glasovnice le same podpisale in neso skrbelo za to, da bi bili iste po predpisih volilnega reda sopodpisali tudi njih poslovođe. V odseku za „veliko“ obrt-

nijo po Vesteneckovem volilnem redu narodnjakom ni možno zmagati, kajti ti gospodje „veliki“ obrtniki so jednako „velikim“ posestnikom kranjskim najbolj „nobel“, kajti volijo tako rekoč drug drugega. Izvoljeni so bili: g. Otomar Bamberg, g. Dragotin Mali in g. Ivan Baumgartner, vsaki te trojice imel je po sedem glasov. V rudarskem oddelku bila sta izvoljena: g. Karol Luckman in g. Pankrac Eichel-ter, vsak s 15 glasovi. V tem oddelku bila bi národna stranka prav lahko, igraje, kakor se reče, zmagala, a nekateri merodajni gospodje, katerim bi se ne bi bilo bati za vspeh, neso hoteli storiti ničesar, najbrže iz dvorljivosti proti gospodu kandidatu in voditelju nemčurske volilne agitacije, da tako zmirrom ostane v kranjske kupčijske in obrtniške zbornici nekaj za seme, ko bi zopet kdaj, česar nas Bog obvaruj, začeli volilno polje orati — vitezi à la Vesteneck! Narodnjaki imajo sedaj v zbornici 19, nemčurji 5 glasov, poleg tega pa še nemško uradovanje.

— (Uradna „Laibacher Zeitung“) dobi baje, kakor se nam poroča, novega urednika.

— („Zadruga“. List za razpravo narodno-gospodarskih vprašanj. Glasilo zveze slovenskih posojilnic.) „Zadruga“ začela je izhajati danes. Izdatelj in lastnik: Mihael Vošnjak. Odgovorni urednik: Maks Veršec. Tisk „Narodne Tiskarne“. Vsebina: Kak namen ima ustanovitev časnika „Zadruga“? — Omejena ali neomejena zaveza (poročstvo)? — Ali državne ali privatne železnice? — Naše zavarovalne zadeve. — Razne stvari. — Kakor vidno, razpravljajo se v tem listu zgolj praktična vprašanja in to v prav prijetnej obliki. Z veseljem pozdravljamo to prvo glasilo na narodno-gospodarskem, oziroma finančnem polju, ker bode dobro došlo našim denarnim zavodom, nič manj pa tudi društvom in zasobnikom, ki se zanimajo za naš gmotni napredek. „Zadruga“ izhaja vsak mesec jedenkrat in velja za vse leto s pošiljanjem vred 6 gld. 50 kr. Naročnina, inserati in dopisi naj se pošiljajo na uredništvo v Celji, Glavni trg št. 105.

— (Razsodba interesantne pravde za kranjski fidejkomis.) Poročali smo pred mesecem dni o pravdi, pričetej po starej plemenitej rodbini, katere ime začena z azbuke prvo črko in katere načelnik je nedavno umrl. Nasledovati bi imel po ustanovnem pismu v fidejkomisu prvorojeni sin. A ta, Pavel po imenu, izgubil je plemstvo zaradi hudodelstva goljufije, ker je ponarejal na menjicah podpis svojega očeta. Potegoval se je njegov pravni zastopnik za njegovo pravico na fidejkomis in v prvej instanci tudi pravdo dobil. Zadnja instanca, najvišje sodišče na Dunaji, pa je konečno odločilo pravdo na korist plemenitim naslednikom aristokratske rodovine. Podprla je najvišja sodnja svojo sodbo s tem, da je v ustanovnem pismu spisnem v 16. stoletju, rečeno, da se je fidejkomis, obstoječ iz dveh graščin blizu in iz jedne hiše v Ljubljani, ustanovil v ta namen, da se množi sijaj in slava te rodovine (zur Vermehrung des Glanzes und Ruhmes des Hauses), da se pa to more v smislu ustanovnika fidejkomisa zgoditi le tedaj, ako je fidejkomis v rokah plemenitega naslednika te rodovine, kar pa pri prvorojenem sinu več ne velja, ker je izgubil plemstvo in izpremenil tudi starodavno rodbinsko ime. Zato je najvišje sodišče odbilo zahtevo prvorojenemu sinu ter spoznalo, da je pravi naslednik fidejkomisa drugorojeni sin, ki ima ime in plemstvo grofovske rodbine.

— (Porotne obravnave) pričnó se prihodnji ponedeljek v 3. dan marca. Spored naslednji: 3. marca: Fran Nahtigal, uboj; 4. marca: Jurij Roznik, uboj; 5. marca: Ivan Alijantič, teška telesna poškodba; 6. marca: Lojze Gabrovic, uboj; 7. marca: Jurij Kokalj, uboj; 8. marca: Martin Lipnikar, uboj; 10. marca: Fran Pečnik, hudodelstvo požiga; 11. marca: Tone Gregorin, rop; 12. marca: Fran Črne, uboj; 13. marca: Marija Udovič, izneverjenje; 14. marca: Kunibert Drenik, izneverjenje; 15. marca: Martin Lazar in troje sozatožencev, hudodelstvo uboja. Pač žalostno, da je mej 12 porotnimi obravnavami sedem zatožencev zaradi hudodelstva uboja. Da bi se vendar jedenkrat naši kmetski fantje spametovali! — Odvetnik dr. Ivan Tavčar boče v 11. dan marca privikrat zagovarjal zatoženca Antona Gregorina zaradi hudodelstva ropa.

— („Česka bibliotéka rodiuná“), katero ureduje Jan V. Vesely, a izdava A. Hynek v Pragi, priobčila bode v bodočih zvezkih mej drugim tudi Jurčičev roman „Deseti brat“.

— (Načelnik delavskega izobraževalnega društva), gosp. Krügl, knjigovez v gosp. Bambergovej knjigovaznici, odpovedal se je načelnilstvu. Delavsko društvo sedaj vodi načelnika namestnik gosp. Leopold Kastelic, rodom in po mišljenji Hrvat, kateri spada k zmernej, zakonito postopajočej delavski stranki. Mi delavskemu društvu čestitamo na tej spremembi in želimo, naj bi se iz društva in iz delavskih krogov jedenkrat za vselej odpravili vsi rcvarji in vsi preveč nemirni in častihlepni elementi.

— (Izvažanje gnoja) določil je mestni magistrat pod strogo kaznijo še le ob 10. uri zvečer. A nekateri se vedno še ne ravnaajo po teh naredbah, kajti včeraj so v Hilšerjevih ulicah že ob osmi uri zvečer kidali in pospravljali iz stranišč v sode. Tu je pač brezozirna strogost popolnom opravičena.

— (Novi hmeljniki) zasajajo se v Dravin-ske dolini in v Konjiškem okraju.

— (Potrjeni) novi načelniki okrajnim zastopom: V Rogatci: Simon Praprotnik načelnik, Sporn namestnik. Pri sv. Lenartu v Slovenskih goricah: J. Mravljak načelnik, poštar Gollob pri sv. Trojici namestnik.

— (V glavarstvu Mariborskem) bilo je lani 590 porok, narodilo se je 2864 otrok (438 nezakonskih), umrlo pa je 2194 ljudi.

— (V Mariboru) ukrala je Antonija Žnidarič svojej materi 111 gld. denarja in hranilnično knjigo za 300 gld. in pobegnila najbrž z muzikaši na gorenje Štajersko.

— („Le roi s'amuse“. V Gleichenberg, kjer je srbski kralj Milan preteklo leto vzel lov v zakup, došla je te dni velika pošiljatev kalifornskih prepelic, ki se bodo, ko navstanejo toplejši dnevi, izpuštile, da se dotle razmerno pomnože in odebele, ko bode prišel kralj na lov.

— (V bivšej Vojaškej granici) so po uradnih razkazilih leta 1883 postrelili: 16 medvedov, 244 volkov, 1844 lisic, 499 kun in 126 divjih maček. Volkov in lisic ubili so največ v Gospiću, to je 28 in 451, kjer je tudi za kune najboljši revier, slednjih so ondi dobili 194. Medvedov ubili so v Ogulnu 5, v Brinji 5, v Gospiči 2, po drugod po jednega. Te številke pa veljajo samo za roparske zveri, ki so se uradno prijavile zaradi nagrade (taglie), katere se je izplačalo nad 2000 gold. Mnogo lovcev pa svojega plemena niti objavilo ni.

Telegram „Slovenskemu Narodu“:

Ptuj 29. februarja. Finančno deželno ravnateljstvo v Gradci razposlalo je ravnokar vsem državnim uradom na slovenskem Štajerskem ukaz, obsegajoč, da imajo ti nemudoma naročiti knjižice samo v nemškem tekstu.

Razne vesti.

* (Kras, kakor kazenska kolonija.) Nek Peštanski list priporoča, da bi se v Avstro-Ogerskej ustanovila kazenska kolonija, kakeršne so Botanybar, Cayennes in Nova Katalonija. In za tak kraj priporoča Kras. Zares čudne pojme imajo madjarski učenjaki o našem Krasu.

* (Nov atentat na Ruskem.) Predvčeraj je nek dijak po imenu Mihajilov v Chambre garnie v Kazanu dvakrat z revolverom ustrelil na bivšega namestnika državnega pravdnštva v Jekaterinburgu, Valitina in ga na strani in v roko ranil. Povod k temu ni bil političen, temveč le privatno maščevanje.

* (Orodja zidarjev piramid.) Dasi so se nam čudovita kamnena dela starih Egipčanov dobro ohranila, vendar se do današnjega dne ničesar ni znalo o orodju, s katerim so obdelovali trdo gradivo na tako izvrsten način. Nekemu g. W. M. Flinder Petrie posrečilo se je, na poluzgotovljenih ali skazanih in na stran vrženih kosih dokazati, da so stari Egipčani trdo kamenje s premimi in cirkularnimi žagami, z močnimi in otlimi svedri obdelovali, katerih zobje in rezí so bili iz zlahtnega kamena. Poskusi so dokazali, da je za to služil le demant. Uporaba demantne žage spoznala se je na granitnej krsti velike piramide v Gizeh, kjer le razvidno, da je žaga dvakrat pregloboko zarezala. Jako lepi zgledi staro-egiptovske stružne umetelnosti hranijo se v britskem muzeji, mej temi je vaza, katere je pri vratu samo 1/4 milimetra debela, akoravno je iz jako trdega kamena. V novejšem času iznašli so vrtnale stroje, katerih svedri in osti so iz črnih demantov. S takimi stroji vrtaajo se velikanski železnični predori. Vse je mislilo, da je ta uporaba demantov najnovejša iznajdba, a že za najstarejših egip-tovskih kraljev vrtili, žagali in dolbli so kamenje z orodjem z demanti obranim, kar svedočiti imeni „samaferu in kufu“ nahajajoča se na hieroglifih.

Razširjeno zdravilo. Množiča se naročila na Moll-ovo „Francosko žganje (drožnik) in sol“ dokazujejo o uspešnej uporabi tega sredstva proti protinu in trganju, kilam in ranam itd. Steklenica z navodom rabljenja 80 kr. Po poštne povzetji ga razpošilja vsak dan A. Moll, lekarnar, c. kr. dvorni založnik, na Dunaji, Tuchlauben 9. Po lekarnah in specerijskih prodajalnicah na deželi zahtevaj se izrečno Moll-ov izdelek z njegovo varstveno znamko in podpisom. 2 (690—4)

Tujci:

dne 28. februarja.

Pri **Slonu**: Trankenberger z Dunaja. — Wiederwelt iz Trsta. — Nagy z Dunaja. — Marini iz Škofje Loke. — Lustig z Dunaja.
Pri **Mallét**: Lampel z Dunaja. — Grof in grofinja Bombeles iz Hrvatskega.

Umri so v Ljubljani:

28. februarja: Avgust Kramaršič, prisiljenec, 28 let, Poljanski nasip št. 50, za plućnico. — Janez Urbine, hišnika sin, 2 leti, Karlovska cesta št. 15, za davico.

V deželni bolnici:

26. februarja: Jožef Oblak, delavec, 63 let, za jetiko. — Matija Jerše, gimnazijec, 14 let, za vročinsko boleznijo.

27. februarja: Peter Perihle, dninar, 50 let, za jetiko.

Meteorologično poročilo.

Dan	Čas opazovanja	Stanje barometra v mm.	Temperatura	Vetrovi	Nebo	Mo-krina v mm.
28. febr.	7. zjutraj	734.50 mm.	— 1.4°C	sl. vzh.	obl.	0.00 mm.
	2. pop.	733.29 mm.	+ 6.0°C	sl. zah.	obl.	
	9. zvečer	733.75 mm.	— 0.2°C	sl. vzh.	jas.	sneha.

Srednja temperatura + 1.5°, za 1.0° nad normalom.

Dunajska borza

dne 29. februarja t. l.

(Izvirno telegrafično poročilo.)

Papirna renta	79 gld. 65	kr.
Srebrna renta	80	65
Zlata renta	101	50
5% marena renta	95	30
Akcije narodne banke	845	—
Kreditne akcije	306	60
London	121	50
Srebro	—	—
Napol.	—	61
C. kr. cekini	—	71
Nemške marke	59	20

4% državne srečke iz l. 1854	250 gld.	123 gld.	25	kr.
Državne srečke iz l. 1864.	100 gld.	171	—	—
4% avstr. zlata renta, davka prosta.	101	20	—	—
Ogrska zlata renta 6%	121	80	—	—
—	90	20	—	—
—	87	90	—	—
5% štajerske zemljišč. od ez. oblig.	104	50	—	—
Dunava reg. srečke 5%	100 gld.	117	—	—
Zemlj. obč. avstr. 4 1/2% zlati zast. listi	120	60	—	—
Prior. oblig. Elizabetine zapad. železnice	106	40	—	—
Prior. oblig. Ferdinandove sev. železnice	105	50	—	—
Kreditne srečke	100 gld.	173	75	—
Rudolfove srečke	10	20	—	—
Akcije anglo-avstr. banke	120	115	—	—
Tramway-društ. velj.	170 gld. a. v.	233	—	—

Čudovite kapljice

Sv. Antona Padovanskega.

To priprosto in naravno zdravilo je prava dobrodejna pomoč in ni treba mnogih besedij, da se dokaže njihova čudovita moč. Če se le rabijo nekoliko dni, olajšajo in preženejo prav kmalu najtrdozratnejše želodčne bolezni. Prav izvrstno ustrezajo zoper hemoroidne, proti boleznim na jetrah in na vranici, proti črevesnim boleznim in proti glitiam, pri ženskih mlečnih nadležnostih, zoper beli tok, božjast, zoper skropok ter čistijo pokvarjeno kri. One ne preganjajo samo omenjenih bolezni, ampak nas obvarujejo tudi pred vsako boleznijo.

Prodajajo se v vseh glavnih lekarnah na svetu; za naročbo in pošiljate pa jedino v lekarni **Cristofletti v Gorici**. V Ljubljani jedina zaloga v lekarni **Jul. pl. Trnkoczy**, na Mestnem trgu št. 4.

Steklenica stane 30 kr. (89—8)

Varovati se je pokvarjenih posnetkov, s katerimi se zaradi dobičkaželjnosti tu pa tam ljudstvo goljufa, dasi nimajo nobene moči in vrednosti.

Zdatno znižane cene.

Kava

neposredno iz Hamburga

razpošilja kakor znano v izvrstni kvaliteti

Karol Fr. Burghardt, Hamburg,

v žakljih po 4 1/2 kg. netto, poštne prosto z zavitkom vred nemudoma po poštne povzetji.

5 kg. av. v. gld.	
Mocca , pristno arabska, plemenita	6.30
Menado , izvrstnega okusa	5.40
Peri-Ceylon , jako fina in mila	5.40
Melange (zmes), posebno priporočati	5.30
Ceylon Plantation , jako slastna	5.10
Java , zlatorumena, jako fina	4.70
Cuba , modrozelen, briljantna	4.70
Afrik. Mocca , fina in zdatna	3.90
Santos , fina in močna	3.55
Rio , okusna	3.25
Caj v izvrstnej izbiri, 1/2 kile od av. v. gld. 1.—	
(318—33)	do gld. 6.—

Berolin. ● **IVAN HOFF**, c. kr. dvorni fabrikant sladnih preparatov na Dunaji. ● St. Peterburg.

Ivana Hoffa

Zdravilno pivo iz sladnega izlečka.

Proti občnemu oslabljenju, bolečinam v prsih in želodcu, sušici, redkej krvi in nerednim opraviom spodnjetelesnih organov, izkušeno krepilo za okrevajoče po vsakej bolezni. Cena steklenici 56 kr.

Zasluzni diplom mejnarodne zdravstvene razstave v Londonu 1881. leta za medicinske tvarine in aparate v pospeševanje zdravja.

Podpisi:

Nj. veličastvo kraljica Viktorija angleška. — Nj. kr. visokost vojvoda Edinburški. — Spencer, predsednik razstave. — John Eric Erichsen, načelnik odbora. — Mark. H. Judge, tajnik.

Ivan Hoffov

Koncentrirani sladni izleček.

Za bolne na prsih in plućah, zastarel kašelj, katere, bolezni v grlu. — Sigurnega uspeha in zelo prijetno za uživanje. — V flaconih po 1 gld. 12 kr. in po 70 kr.

Ivana Hoffa

Bonboni iz sladnega izlečka za prsi.

Proti kašlju, hripavosti, zasliženju nepresegljivo. Zaradi mnogoterih posnemanj naj se pazi na višnjeve ovitek in varstveno znamko pristnih sladnih bonbonov (slika izumitelja). V višnjevih zavitkih po 60, 30, 15 in 10 kr.

Ivan Hoffova

Sladna čokolada.

Jako redilna in krepilna za osebe slabotnega telesa in živcev. Zelo okusna in posebno priporočati, kjer je zauživanje kave ker vzbujajoče zabranjeno. Zavoj 1/4 klg. po 1.80 gld., 90 in 60 kr.; zavoj 1/2 klg. 2.40 gld., 1.60 gld. in 1 gld.

Proti kašlju, hripavosti, bolečinam v prsih in želodcu, oslabljenju, sušici, slabej prebavljivosti, najuspešnejše krepilno sredstvo za okrevajoče po vsakej bolezni.

58 krat odlikovano. Ustanovljeno 1847.

Izumitelju in jedinemu izdelovalatelju pristnih preparatov iz sladnega izlečka, gospodu

IVANU HOFF-u, c. kr. dvornemu založniku, c. kr. svétniku,

dvornemu založniku skoro vseh evropskih suverénov, Dunaj 1., Tovarniška zaloga: Graben, Bräunerstrasse 8., tovarna: Graben-hof, Bräunerstrasse 2.

Priznavanja in naročila visocih in najvišjih oseb leta 1882.: Cesarski visokosti nadvojvoda Karol Ljudovik, nadvojvoda Friedrich, kr. visokost prince Wales-ki, princesa de Ligne, vojvodinja Oldenburška, princesa Reuss, gč. pl. Ferenczy, čitateljica Nj. veličanstva naše presvete cesarice, angleška bonne (varuhinja) Nj. cesarske visokosti princese Marije Valerije, obitelj Metternich, Clam-Gallas, Karacsony, Batthyanyi, Rommer, nj. vzviš. fem. Filipović, grof Wurmbbrand itd. itd. — Priporočano po zdravniških prvakih, profesorjih dr. Bamberger, Schrötter, Schuitzer, Granichstätten in mnogo drugih Dunajskih.

Pet najnovejših poročil in zahval za ozdravljenje meseca septembra 1883. z Dunaja in z dežele.

Stotisočeri, ki so že nad vsem obupali, bili so rešeni po Ivan Hoffovih sladnih preparatih (zdravilno pivo iz sladnega izlečka), da so zadobili nazaj ljubo zdravje ter se ga še zdaj veselje. (Samolastno izrečene besede ozdravljenih.)

Vaše blagorodje!

Celo leto sem trpel na mučnem želodčnem kataru in kašlju; zaman so bili vsi leki, dokler nisem rabil Vaših izvrstnih Ivan Hoffovih sladnih preparatov. Čez nekaj mesecev izostane kašelj, tek se vrne, in moje zdravje je bilo po Vašem Ivan Hoffovem zdravilnem pivu iz sladnih izlečkov popolnem popravljeno. Vzprijemite mojo iskreno zahvalo. Ob jednem priložim zahvalo v ogerškem jeziku, razglasite jo po širnem svetu.

Mezőköveszhaza.

Dr. Alojzij Nagy, župnik.

Vaše visokorodje!

Prosim Vas, da mi takoj kakor hitro možno pošljete 13 steklenic Vašega Ivan Hoffovega zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in dva zavoja sladnih bonbonov po poštne povzetji. Z veseljem konstatujem, da Vaše fabrikate prav rad rabim, ter da mi ugajajo in koristijo. Z visokim spoštovanjem

St. Andrej pri Beljaku, 5. septembra 1883.

M. pl. Peichl, vodjeva soproga.

Zdravniško priznanje.

Častno mi je Vam naznanjati, da so se Ivan Hoffovi sladni preparati doslej pri vseh mojih bolnikih, kateri so že dolgo trpeli na težkem sopenji, slabem teku in prebavljenji, prav dobro obnesli; zato Vas vnovič prosim, da pošljete s poštne povzetjem in naslovom: „G. Ivanu Guschallu v Brnu“ 28 steklenic zdravilnega piva iz sladnih izlečkov in 3 zavoje sladnih bonbonov.

Spoštovanjem

Grottava, 9. septembra 1883. Dr. Josip Fröde, prakt. zdravnik.

SVARILO.

Zahtevajo naj se samo prvi pristni Ivan Hoffovi sladni preparati z varstveno znamko, katere je po c. kr. trgovinskem sodišči na Avstrijskem in Ogerskem registrovana (slika izumitelja). Nepristnim izdelkom drugih nedostaje zdravilnih sokov zelišč in pravilno izdelovanje Ivan Hoffovih sladnih preparatov ter po izjavah zdravnikov mogó celo škodljivo uplivati na zdravje.

Prvi, pristni, slizo razsnjujoči Ivan Hoffovi sladni bonboni za prsi zaviti so v višnjeve papir. Naj se izrečno le taki zahtevajo.

Ivan Hoffovi bonboni iz sladnega izlečka v višnjevih zavojih po 60, 30, 15 in 10 kr.

(658—21)

Glavno zalogo v Ljubljani ima: **Peter Lassnigg**, trgovec s špecerijami.

Nadalje imajo zaloge: V **Reki**: Nic. Pavačić, droguist; v **Gorici**: G. Christofletti; v **Mariboru**: F. P. Holasek, na glavnem trgu; v **Ptuju**: J. Kasimir, lekarnar; v **Celji**: J. Kupferschmidt, lekarnar; v **Kranju**: Fran Dolenec, trgovec.

Vsi čiharni Ivan Hoffovi sladni preparati so bili 58 krat po cesarjih in kraljih odlikovani.

Ustanovljeno leta 1847.

Paris. | London. | Budimpešta. | Gradec. | Hamburg. | Frankobrod na M. | New-York.